

سروبر پارک علم و فناوری سلامت

کارفرما : دانشگاه علوم پزشکی تهران

برگزار کننده : طرح تو طرح

موقعیت : تهران / منطقه ۱۸

بیان مسئله

از بزرگترین چالش‌هایی که امروز گریبان محیط‌آکادمیک را گرفته، تولید علم برای علم است. بسیاری از آکادمی‌ها کور و بی هدف در سطح رویین دانش قرار گرفته‌اند.

پارک‌های علم و فناوری با هدف گذار از این دور و کاربست عملی دانش در عرصه‌ی زندگی ایجاد شدند. غایت و هدف آنها نه تولید واحد پول دانشگاهی بلکه برداشتن گامی در عرصه‌ی واقعیت، جهت بهبود شرایط زیست جامعه است.

در این فرایند حرکت از سطح به عمق دانش است. کشف شکاف‌ها و وارسی مجدد هر وضع موجودی در جهت بهبود و پیشرفت همان چیز.

پرسپکتیو دید ناظر

سردر دانشگاه تهران

سردر ۵۰ تومنی دانشگاه تهران قوی‌ترین آیکون محیط آکادمیک در ایران است. از سویی دیگر این نشانه مرتبط‌ترین کیس با پروژه‌ی ما محسوب می‌شود. هم از لحاظ نشانه‌ای و هم از لحاظ ارتباط با دانشگاه علوم پزشکی تهران. ما مسیر طراحی را با نگاهی نو، همسو با مفهوم وجودی پارک‌های علم و فناوری، به این سردر آغاز کردیم

ساختمان استخوانی

فرم پوسته‌ای سردر را مورد بازبینی قرار داریم تا بینیم، اگر یک ساختمان زنده بود، در چه صورت‌های دیگری از آن قابل تجسم و تحقق بود. آن را بسیار نزدیک به ساختمان استخوان یافتیم. ساختاری صلب ولی قابل رشد، پوسته‌ای سخت و یکپارچه اما بافت نرم و مشبک درونی.

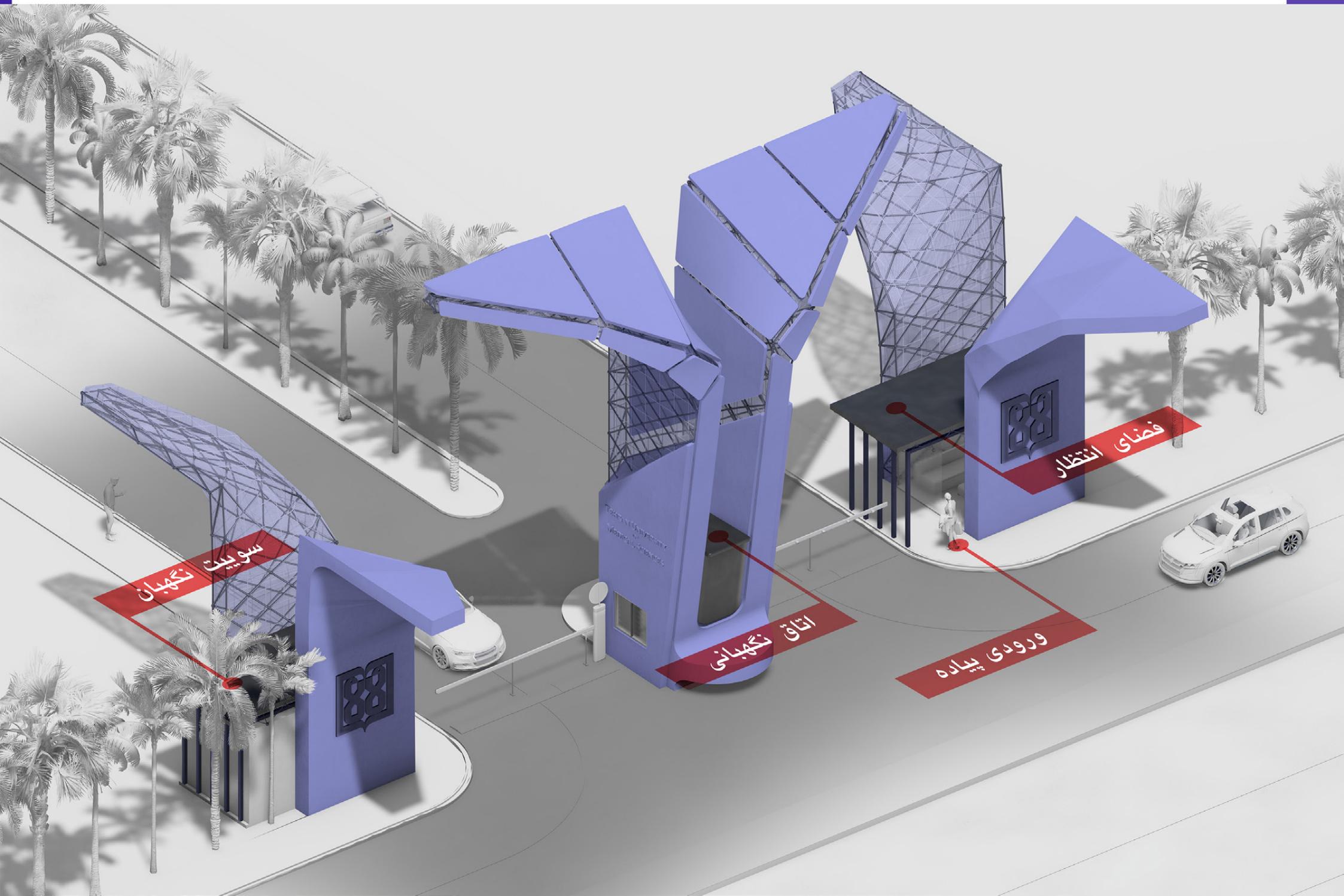

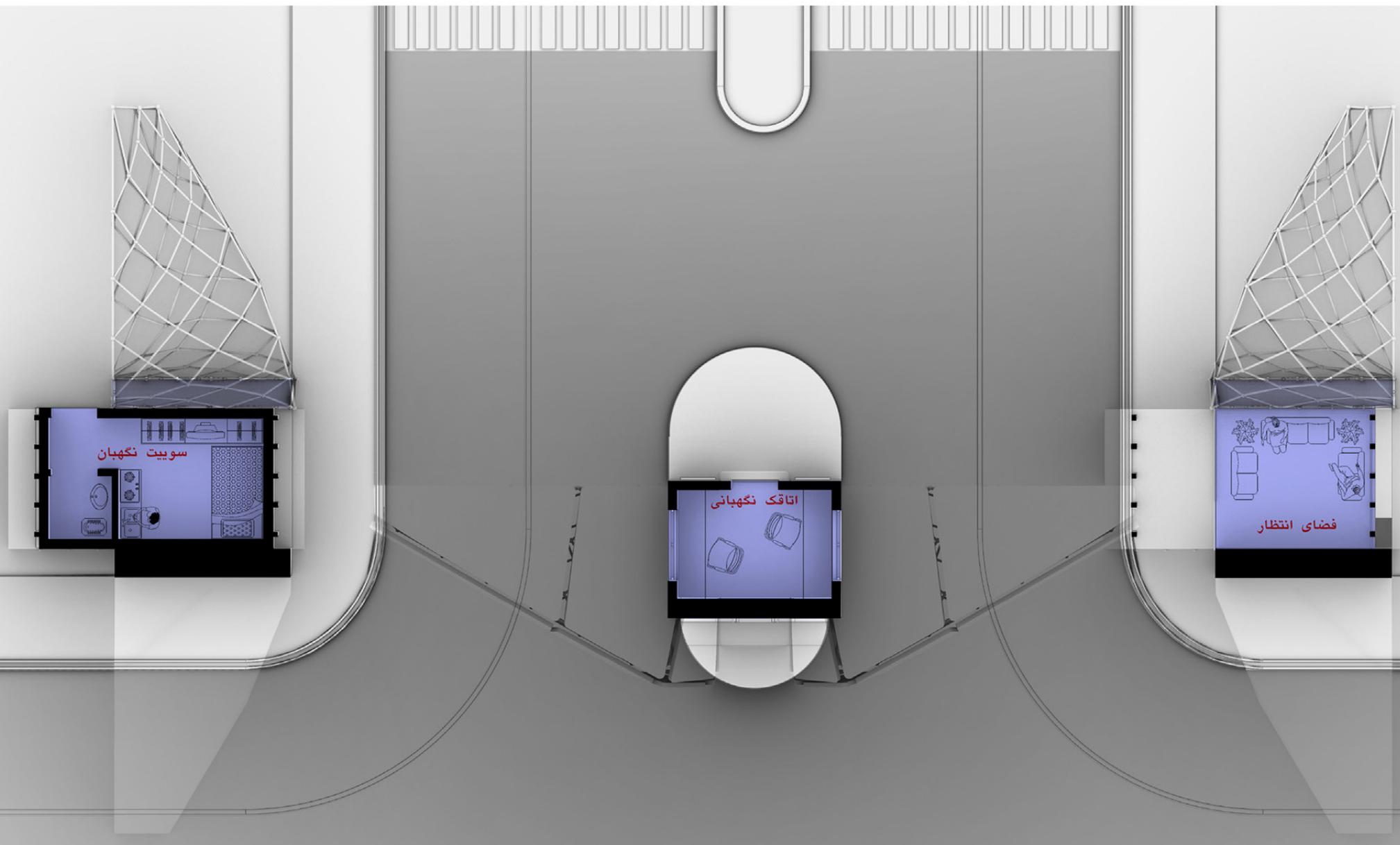
با ایجاد هندسه‌ای مدولار در درون پوسته آن را دوباره تعریف کردیم. بخش‌هایی از آن را در معرض دید قرار دادیم. چیدمان و تنشیات چهار باله را باز آرایی کردیم. فرم تازه‌ای تعریف شد در امتداد مسیر شکل گیری فرم اولیه.

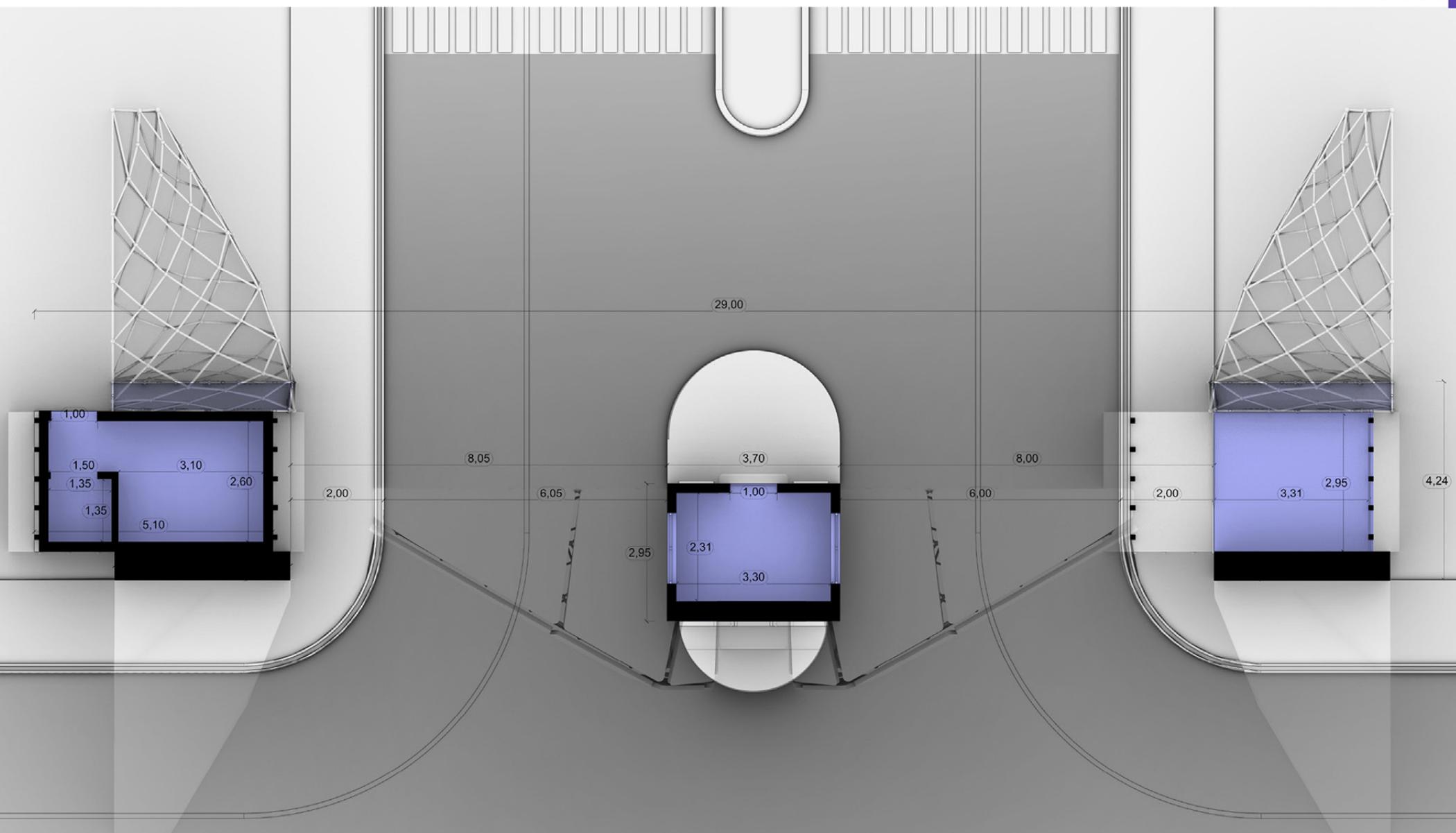
توده چگال بتنی حالا صورتی تازه و آرایشی جدید یافت. به درونش فرو رفتیم و صورت جدیدی از بودنش را پیدا و به نمایش گذاشتیم

سرویس پارک علم و فناوری سلامت

